

OBBÁGY LACUS

AZ IFJÚSÁGI ZARÁNDOKLATON ÉVEK ÓTA HAGYOMÁNY, HOGY EGYIK ESTE A MEGFÁRADT ZARÁNDOKOK KEREKASZTAL-BESZÉLGETÉSEN VESZNEK RÉSZT. ÁLTALÁBAN IRÁNYÍTOTT EZ A BESZÉLGETÉS, A ZARÁNDOKOK KÜLSŐ RÉSZTVEVŐKÉNT HALLGATJÁK A VENDÉGEKET, DE RENDSZERINT KOMOLY LELKI ÉLMÉNYT AD, ÉS FONTOS TAPASZTALATOKAT IS LEHET SZEREZNI EZEKEN AZ ESTÉKEN. A KEREKASZTAL-BESZÉLGETÉST ÉVRŐL ÉVRE KISS NORBERT FERENCES ÖREGDIÁK VEZETI, S IDÉN MEGLEHETŐSEN ILLUSZTRIS BESZÉLGETŐPARTNEREI VOLTAK: FÜLÖP ATYA, BÖJTE CSABA TESTVÉR ÉS NAGY TÍMEA, KÉTSZERES OLIMPIAI BAJNOK VÍVÓ. JELEN ÍRÁSOMBAN UTÓBBI MONDANIVALÓJÁRA IRÁNYÍTOM A FIGYELMET, AZ ALÁBBI INTERJÚ AZ OTT ELHANGZOTT VÁLASZAIBÓL, ILLETVE SZEMÉLYES KÉRDÉSEIMBŐL ÁLLT ÖSSZE.

„A sport igazságos,

INTERJÚ
NAGY TÍMEA
KÉTSZERES OLIMPIAI
BAJNOKKAL

DE ISTEN MÉG IGAZSÁGOSABB!”

Mi sokat kaptunk az Önnel való találkozás során. Esetleg tudtunk mi is valami útravalót adni az ifjúsági gyalogos zárándoklaton?

Igen, mindenképpen, és ez a szeretet, a közösségi élmény. Ezek sajnos manapság már eltűnően vannak. Viszont nélkülük nem lehet létezni. Köszönöm a meghívást és az élményt, hogy egy estét én is Veletek, a zárándokokkal tölthettem.

Egy profi sportoló életében megkerülhetetlenül fontosak a küzdeni tudás és a kitartás szavak. Ezek jellemezték talán bennünket is a nehezebb pillanatokban, amikor már-már feladtuk, de mégis folytattuk az utat. Mi jut eszébe Önnek ezekről a fogalmakról, ha akár a karrierjére, akár a magánéletére gondol?

Feladni a legkönnyebb. Ha valaki nem tud felkelni, annak segíteni kell, mert ezért vagyunk. Ez igaz egy vereség esetén is, de igaz a magánéletben is.

Hogy jött a vívás? Gyermekkor óta sportolónak készült?

Bevallom őszintén, szerelmes voltam egy vívóba, ezért mentem el annak idején a terembe, s természetesen a srác két hét múlva abbahagyta a vívást. Dundi és gátlásos kislány voltam, de nagyon szerettem sportolni már gyermekkoromban is, igaz, a bukfcenc annyira nem ment, hogy majdnem megbuktattak testnevelésből. El is tanácsoltak a vívóteremből, a szüleim aztán egy Napóleon konyakkal győzték meg az edzőt... Sokat edzettem, de nem terveztem az olimpiai bajnoki címet.

Mire tanította meg a sport?

Arra, hogy mindenből minden lehet, csak hinni kell benne, és tenni kell érte, mert mindennél fontosabb az alázat. Szokták mondani, hogy a sport igazságos, de én inkább azt mondanám, hogy Isten még igazságosabb. Megkapod, amiért megdolgozol.

Mikor érezte életében a legnagyobb boldogságot?

Annál nagyobb örömet sosem éreztem, mikor megszülettek a gyermekeim. Össze nem lehet hasonlítani az aranyérmet a gyermek születésével. Minden anya és apa olimpiai bajnok.

Említette a kerekasztal-beszélgetésben, hogy a humor segíti átlenyúgni a holtpontra. Azt is elárulta, hogy gyermekei születésénél volt a legboldogabb, de mikor érezte magát pályafutása alatt vagy magánéletében leginkább mélypontra?

Igen, valóban úgy érzem, hogy humor nélkül nem lehet élni, s a gondokat túlélni. A férfiak is mindig a humorukkal tudtak levenni a lábamról. Hogy mikor voltam mélypontra? Sportolóként az atlantai olimpián. Oda esélyesként mentem ki, de sajnos nem sikerült jó eredményt el-

érni. Mindenki elfordult tőlem, akiket a barátainak tekintettem, csak néhányan maradtak. Később hálás letterem ezért a kudarcért, mert rengeteget tanultam belőle, de mégsem kívánom senkinek. A magánéletem legnagyobb kudarcra, hogy elváltam. Hogy nem családban nőnek fel a gyerekeim. Ennél nagyobb kudarc nem is lehet egy nő életében, akinek mindig is a család volt az első.

Aktív sportolóként hogyan tudta összeegyeztetni szülői feladatait, családjának szerepét a pályafutásával?

Amit az ember nagyon szeretne, az mindig megoldható, csak nagyon sok lemondással jár. Rengeteget segítettek a szüleim, a testvérem, a volt férjem szülei és természetesen a férjem is.

Mik azok a legfőbb értékek, amelyeket fontosnak tartott átadni gyermekeinek, s mit javasol a jövő nemzedékének, a mai fiataloknak, hogyan neveljék gyermekeiket?

Szeretben!!! Semmi más nem fontos. Ha szeretet van, az magával hozza a többi fontos értéket. De szeretet nélkül nincsen semmi!

Mi kell ahhoz, hogy valaki hat világbajnoki és két olimpiai bajnoki cím után se szálljon el magától, hanem megmaradjon annak az embernek, aki a sikerek előtt volt? Önnek hogyan sikerült két lábbal a földön maradnia?

Talán az atlantai olimpián kapott hatalmas pofon is segített abban, hogy tudjam értékelni a sikert, de helyén is kezeljem. Anyuék a mai napig rám szólnak, ha látják, hogy kezdek megbolondulni.

Olvastam, hogy Csege lányából vízilabdázó lett. Nem volt benne a levegőben, hogy az Ön nyomdokaiba lép?

Nem akartam egyik gyerekemre sem ráerőltetni, hogy vívó legyen. Boldog vagyok, hogy sportolnak.

2004-ben Ön mondta az eskü szövegét az athéni olimpia előtt a versenyzők nevében... Milyen érzés volt saját nemzetét, hazáját képviselni világbajnokságon vagy olimpián?

Erre nem lehet szavakkal válaszolni. Igazából nem a versenyen, hanem itthon voltam, vagyok nagyon büszke arra, hogy milyen sok embernek okoztam örömet. A mai napig hálás vagyok, ha odajönnek hozzám és elmondják, milyen jó volt anno drukkolni nekem.

Melyik versenyére a legbüszkébb, és miért?

A legjobb eredményem természetesen a két olimpiai aranyérem volt, de sokkal erősebb emlék a világbajnokság, amit 2006-ban nyertem, a harmadik gyermek születése után.

Van hobbija?

Hobbim nincs, az túl nagy luxus lenne. Majd idősebb koromban, ha már nem kell hazarohannom, akkor biztosan lesz.

Játszik-e valamilyen hangszeren? Ha nem, mi lenne a vágya?

Nem játszom hangszeren, de zongorázni szívesen zongoráztam volna.

Igaz, hogy egykori edzőjét, a négyszeres olimpiai és háromszoros világbajnok Kulcsár Győzöt, akit mindenki elismert és mélyen tisztelt, egy fogadás miatt tegezhetette?

Igen. Az olimpián, mielőtt az aranyéremért vívtam, annyit mondott, hogy ha nem kapok lábszúrást (az ellenfelem a kivédhetetlen lábszúrásairól volt híres), akkor tegezhetem. Mikor levettem a sisakot a győzelmemnél, már csak ennyit kérdeztem: „No, mit mondasz, Mester, ügyes voltam?”

Van életmottója vagy kedvenc idézete, amit megpróbál az életében is megélni?

L Á B N Y O M O K

Álmomban Mesteremmel
tengerparton jártam, s az életem
nyomai rajzolódtak ki mögöttünk:
Két pár lábnyom a parti homokon,
ahogy ő mindig ott járt élvezem.

De ahogy az út végén visszanéztem,
itt-amott csak egy pár láb nyoma
látszott, éppen, ahol az életem
próbás, nehéz volt, sorsom mostoha.

Riadt kérdéssel fordultam az Úrhoz:
„Amikor életem kezdedbe tettem,
s követődnek szegődtem, Mesterem,
azt ígérted, soha nem hagysz el engem,
mindennap ott leszel velem.

S most visszanézve, a legnehezebb
úton, legkínosabb napokon át
mégsem látom szent lábad nyomát!
Csak egy pár láb nyoma látszik
ott az ösvényen.
Elhagytál a legnagyobb ínségben?”

Az Úr kézen fogott, s szemembe nézett:
„Gyermekem, sose hagytalak el téged!
Azokon a nehéz napokon át
azért láttad csak egy pár láb nyomát,
mert a legsúlyosabb próbák alatt
téged vállamon hordoztalak!”

„Amikor életem kezdedbe tettem,
s követődnek szegődtem,
Mesterem...”

